

GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny ziemi częstochowskiej

Nr. 203

Częstochowa, wtorek 16 października 1945 r.

Rok I.

Rozstrzelanie Laval

PARYŻ. — Agencja France Presse donosi, że apelacja Laval, skierowana do generała de Gaulle'a, została odrzucona wobec czego dziś rano, t. j. w poniedziałek, dnia 15 października Pierre Laval ma być rozstrzelany na dziedzińcu więzienia w Paryżu.

Sprawa Palestyny

JEROZOLIMA. (Antena wł.). — Na terenie Palestyny nie zanotowano w ciągu dnia wczorajszego żadnych poważniejszych starć. Rząd Ligi Arabskiej zbiera się z końcem października by rozważyć sytuację zaistniałą w Palestynie.

JEROZOLIMA. — Sytuacja w Palestynie komplikuje się coraz bardziej. Ewakuacja wojsk amerykańskich z tego terenu zaczęła się wczoraj rano i zakończy się prawdopodobnie w poniedziałek.

WASZYNGTON. — W obu Izbach parlamentu amerykańskiego złożone zostały rezolucje, domagające się wolnego wstępu do Palestyny dla imigrantów żydowskich. Z Jeruzolimy donoszą, że gubernator Palestyny lord Gort odbył dłuższą konferencję z szefem wydziału politycznego Agencji Żydowskiej.

BRYTYJSKA PARTIA LIBERALNA ZA ZNIESIENIEM BIAŁEJ KSIĘGI

LONDYN. (Polpress). — Na zebraniu członków brytyjskiej partii liberalnej uchwalono rezolucję podkreślającą słusność deklaracji Balfoura w sprawie Palestyny. Rezolucja wzywa rząd do uchylenia t. zw. „Białej Księgi” i dopuszczenia imigracji do Palestyny 100 tysięcy Żydów europejskich, którzy przeżyli prześladowania hitlerowskie.

DZIENNIKARZE ANGLOSASCY U DELEGACJI POLSKIEJ

PARYŻ (Polpress). — W sali konferencyjnej „Grand Hotelu” w Paryżu delegacja polscy przybyli na światową konferencję Zw. Zawodowców zapoznali przedstawicieli prasy amerykańskiej i angielskiej z rozwojem ruchu zawodowego oraz aktualnymi problemami społeczeństwa polskiego. Na wstępie sekretarz generalny K. C. Z. Z. ob. Witaszewski wyraził zadowolenie, że członkowie delegacji polskiej mają możliwość bez pośredniego zetknięcia się z przedstawicielami prasy anglosaskiej i sprostowania szeregu nieścisłości lub wręcz fantastycznych informacji, jakie spotyka się w reakcyjnej prasie zagranicznej. Ob. Witaszewski zreferował następnie rozwój ruchu zawodowego w Polsce, podkreślając entuzjazm, z jakim szerokie rzesze przystąpiły do odbudowy kraju. Zebrani dziennikarze anglosascy zadawali delegatom polskim szereg pytań dotyczących życia robotnika polskiego i trudności z jakimi w pracy nad odbudową ojczyzny walczą naród polski.

SKARGA APELACYJNA QUISLINGA ODDALONA

OSLO (BBC). — Sad kasacyjny w Oslo postanowił oddalić skargę apelacyjną Vidkana Quislinga.

W okupowanej Japonii

WASZYNGTON (Antena wł.). — Z Tokio donoszą, że generał Mac Arthur przedstawił rządowi japońskiemu swój krótki 5-cio punktowy program reform demokratycznych, żądając od rządu japońskiego natychmiastowego wprowadzenia go w życie. Jednocześnie generał Mac Arthur zażądał od rządu japońskiego przywrócenia swobod obywatelskich na terenie całej Japonii.

ZAKAZ IMPORTU DO JAPONII

NOWY JORK (Polpress). — Agencja „United Press” donosi z Tokio, że generał Mac Arthur wydał zakaz importu do Japonii wszelkich towarów za wyjątkiem tych, których Japonia sama nie produkuje i które są niezbędne dla zapewnienia minimum wyżywienia ludności japońskiej.

FORMALNE ROZWIĄZANIE SZTABU JAPOŃSKIEGO

TOKIO (Antena wł.). — W niedzielę nastąpiło oficjalne rozwiązanie japońskiego sztabu generalnego.

Według zapowiedzi generała Mac Arthura w wypadku rozpisania wolnych wyborów w Japonii prawo wyborcze przyznane będzie również kobietom.

Dymisja prez. Argentyny?

NOWY JORK (Polpress). — Radio Rio de Janeiro donosiło, że prezydent Argentyny Edelmiro Farrell podał się do dymisji. — Agencja Reutersa donosi z Buenos Aires, że na placu św. Marcina odbyła się olbrzymia manifestacja ludności przeciwko faszyzowskiemu rządowi prezydenta Farrell. Tłumy wołały „Precz z Farrelem”, policja, usiłując rozproszyć demonstrantów, użyła broni palnej. Są zabici i ranni. Podług niesprawdzonych wiadomości prezydent Farrell, mimo sprzeciwu ludności, usiłuje utrzymać się przy władzy i próbuje utworzyć nowy rząd.

WASZYNGTON (Antena wł.). — Według oświadczenia Departamentu Stanu w Waszyngtonie przedstawiciele 20-tu republik amerykańskich zbiorali się na naradę, celem podjęcia oficjalnych konsultacji w sprawie Argentyny.

Stanowisko republik amerykańskich jest na razie wyczekujące i dalsze posunięcia zależne są od rozwoju wypadków w Argentynie.

W Buenos Aires grupa wojskowych usiłuje utworzyć nowy rząd pod przewodnictwem Farrell.

Były wiceprezydent Perron został w dniu wczorajszym aresztowany, nie zmienia to jednak ogólnej sytuacji argentyńskiej.

Zdaniem „New York Times” armia argentyńska nie jest zadowolona z dotychczasowego systemu rządzenia krajem i obecnie chce bezwzględnie zlikwidować tę sytuację, uważając, że obecne metody są anachronizmem. Autor artykułu uważa, że obecnie panująca w Buenos Aires sytuacja jest już

niewiele zdrowsza i w takim stanie rzeczy zarysowują się szanse poprawy. Stanowisko, jakie od pewnego czasu zajął rząd Stanów Zjednoczonych, przyczyniło się zdecydowanie do wzmocnienia pozycji czynników demokratycznych.

LONDYN. — Korespondent Agencji Reutersa donosi z Montevideo, że w chwili obecnej Argentyna rządzona jest faktycznie przez triumwirat, w skład którego wchodzi prezydent Farrell, admirał Lima i jako zastępca Perrona gen. Avalos. Według wiadomości, nadchodzących z Buenos Aires, Perron miał być wywieziony na wyspę Martin Garcia.

W obecnej sytuacji partie polityczne nadal odmawiają współpracy z Farrelem, dlatego też Farrell będzie zmuszony władzę przekazać albo sądowi najwyższemu, albo też utworzyć rząd z osobistości zupełnie nieznanymi.

W dalszym rozwoju sytuacji ważną rolę odegra marynarka, która w triumwiracie reprezentowana jest przez admirała Lime.

Wobec zupełnie nieskrystalizowanej sytuacji krajem de facto rządzi policja. — W ubiegły piątek doszło do starcia między policją a ludnością cywilną, która manifestowała przed klubem oficerskim. W wyniku powstałej strzelaniny 40 osób zostało zabitych a 300 rannych.

PANAMA ZERWIE STOSUNKI DYPLOMATYCZNE Z ARGENTYNĄ

WASZYNGTON (Antena wł.). — Parlament Panamy upoważnił rząd do zerwania stosunków dyplomatycznych z Argentyną.

50 lat potrwa wychowanie Niemców

Konferencja prasowa u gen. Eisenhowera

LONDYN (Antena wł.). — W sobotę odbyła się we Frankfurcie konferencja prasowa, na której gen. Eisenhower oświadczył, iż nie wierzy, by wojsko mogło sprawnie wykonywać zarząd administracyjny. Wobec tego w najbliższej przyszłości w amerykańskiej strefie okupacyjnej na terenie Niemiec wojskowi zastąpieni będą w dziedzinie administracyjnej przez urzędników cywilnych amerykańskich, którym dodani będą do pomocy Niemcy. Powołanie jednak Niemców do pomocy w administracji nie oznacza zdjęcia nadzoru amerykańskiego, gdyż wojska okupacyjne pozostaną nadal, a potrawa to winno do czasu całkowitej reedukacji narodu niemieckiego. Okres ten może potrwać nawet 50 lat, — tyle bowiem czasu trzeba na wychowanie nowej demokracji niemieckiej.

Generał Eisenhower dodał, że w wypadku rozpisania w Niemczech wyborów żaden hitlerowiec nie będzie miał prawa głosu. W ogóle wszystkie elementy hitlerowskie ulec muszą całkowitemu wytipieniu. Tego rodzaju postępowanie zgodne jest całkowicie z duchem decyzji poczdamskich. Hitlerowcy będą mogli ewentualnie zatrudnieni być jako zwykli robotnicy.

Inne wiadomości z Niemiec donoszą, że w prowincji Gross-Hessen utworzono samodzielną władzę, na czele którego stanął profesor uniwersytetu w Heidelbergu Geiler.

W brytyjskiej strefie okupacyjnej w Ber-

linie przeprowadzono w sobotę obławę, w wyniku której aresztowano przeszło 2.000 osób za uprawianie handlu na „czarnym rynku”.

Do amerykańskiej strefy okupacyjnej przybyło dotychczas ponad 500.000 Niemców sudeckich, którzy wysiedleni zostali z terenu Czechosłowacji oraz 25 — 30.000 Niemców, wysiedlonych z Austrii.

Mianowany na miejsce generała Pattona amerykański generał Lucien Truscott oświadczył w ubiegłym tygodniu, że przeprowadzi jak najszybciej program denazyfikacji Niemiec.

PRZEMÓWIENIE CZESKIEGO PREMIERA W SPRAWIE WYSIEDLENIA NIEMCÓW

PRAGA (Antena wł.). — Premier rządu czeskosłowackiego dr. Firlinger oświadczył w przemówieniu radiowym, że nieprawdą jest jakoby rząd czeskosłowacki lub władze, zajmujące się wysiedlaniem Niemców, źle ich traktowały. Ministerstwo spraw wewnętrznych, któremu zlecono zostało rozwiązanie tego problemu, wydało zarządzenie podległym urzędem, by Niemców traktowano ostro, ale humanitarnie.

Premier dodał, że więzienia gestapo i niemieckie obozy kaźni pozostawiły straszne wspomnienia w narodzie czeskosłowackim, jednakże mimo to Czechosłowacja będzie Niemców traktować sprawiedliwie.

Sytuacja strajkowa w Anglii i USA

LONDYN (BBC). — Dziś, w poniedziałek, niebezpieczne grupy robotników powróciły do pracy. Miało to miejsce w Middleborough i Avamouth. W dalszym ciągu jednak 6.000 żołnierzy armii brytyjskiej pracuje bez przerwy nad wyładowywaniem statków transportowych, znajdujących się w portach.

LONDYN. — Według doniesień radia brytyjskiego strajk robotników portowych w Anglii nie rozszerza się.

W dniu wczorajszym ze względu na poważną sytuację aprowizacyjną sprowadzono silne oddziały wojskowe do portu w Manchester, Liverpool i Hull, celem wyładowania okrętów, zawierających żywność. Do niektórych urzędów sprowadzono również wyszkolonych żołnierzy, celem objęcia pracy.

Niektórzy przywódcy związków zawodowych nawołują robotników do przerwania strajku i podjęcia pracy, celem umożliwie-

nia nawiązania pertraktacji z przedsiębiorcami.

Ogółem w chwili obecnej strajkuje na terenie Anglii przeszło 44 tys. robotników portowych. Wczoraj zastrajkowali robotnicy portowi w Bristolu, a strajk w porcie londyńskim i w portach zachodniej Anglii obejmuje coraz większe rzesze ludzi.

Żołnierze brytyjscy przystąpili do wyładunku towarów, które są gwałtownie potrzebne.

W Stanach Zjednoczonych na skutek strajku robotników portowych wojsko rozpoczęło załadowywać towary przeznaczone dla Europy.

LONDYN (Antena wł.). — W Londynie zebrana się wczoraj rada ministrów, zastanawiając się nad sposobami załagodzenia strajku brytyjskich robotników portowych.

Polacy obywatele niemieccy chcą powrócić do kraju

POZNAN (Polpress). — Przedstawiciel Polskiego Związku Zachodniego magister Pilichowski, który ostatnio bawił w Berlinie udzielił przedstawicielom P. A. P. „Polpress” informacji w sprawie repatriacji Polaków zamieszkałych w Berlinie. Wiele uwagi poświęcono w ostatnim czasie sprawie Polaków, obywateli niemieckich zamieszkałych na zachód od obecnej granicy polskiej wzdłuż Odry i Nisy. Mocne skupienie tych Polaków w liczbie około 20.000 znajduje się w Berlinie. Większość ich stanowi element zahartowany w polskości z okresu prześladowań niemieckich, który pragnie obecnie powrócić do kraju. Próby stworzenia reprezentacji polskiej w Berlinie rozbijają się dotychczas o trudności w zalegalizowaniu takiego przedstawicielstwa (u alianckich władz okupacyjnych. Działająca na terenie Berlina Polska Misja Repatriacyjna zajmowała się dotychczas sprawami powrotu do kraju Polaków posiadających obywatelstwo polskie.

W wyniku rozmów przeprowadzonych ostatnio w Berlinie w obecności przedstawicieli ministerstwa administracji publicznej dr. Plucinskiego oraz przedstawicieli polonii berlińskiej postanowiono powołać do życia Polski Komitet dla Polaków w Niemczech działający w ramach polskiej misji repatriacyjnej. Zadaniem komitetu będzie opiniowanie w sprawach nadawania obywatelstwa polskiego Polakom z Niemiec, przeprowadzenie rejestracji osób pragnących powrócić do kraju, rejestracji i rewindykacji majątków Związku Polaków w Niemczech skonfiskowanego przez rządy hitlerowskie.

Do prezydium nowopowstałego komitetu weszli obywatele: Ledwołorz, dr. B. Osenkowski, S. Lemańczyk, I. Sarnowski i J. Drukarczyk.

PARTIA PRACY ZWYCIĘŻA W NORWEGII

OSLO (Antena wł.). — Z Oslo donoszą, że w wyborach do parlamentu norweskiego przynajmniej większość uzyskała Partia Pracy.

CENZURA PRASOWA WPROWADZONA ZNOWU W PORTUGALII

LIZBONA (Antena wł.). — Po dwóch zaledwie dniach wolności prasy, jaka miała być wprowadzona na stałe, rząd Salazara zarządził znowu cenzurę prasy. W związku z majacymi się odbyć 18 listopada wyborami. Wszystkie dzienniki muszą na jedną godzinę przed ukazaniem się przedstawić próbne numery w biurze kontroli prasy.

Rzymowski w Waszyngtonie

WASZYNGTON. — Radio amerykańskie podaje, że w niedziele przybył do Waszyngtonu polski minister spraw zagranicznych Wincenty Rzymowski. Minister Rzymowski podpisał w imieniu Polski kartę Narodów Zjednoczonych. W czasie swego pobytu w Stanach Zjednoczonych min. Rzymowski odbędzie konferencję z prezydentem Trumanem i ministrem spraw zagranicznych USA, Byrnesem.

Równocześnie przybył do Quebecu wicepremier Mikołajczyk na konferencję żywnościową. Konferencja ta ma na celu podniesienie standardu życia i dokonanie spisu zasobów naturalnych.

Pierwsza sesja odbędzie się dziś, w poniedziałek.

STRAJK GÓRNIKÓW W AUSTRALII

LONDYN (Antena wł.). — Agencja Reutersa donosi, że w Australii wybuchł strajk górników, który przybiera coraz większe rozmiary. W związku z tym w Australii daje się odczuć brak opału. Wielka elektrownia w Sydney została unieruchomiona z powodu braku węgla.

PODJĘCIE NORMALNEJ DZIAŁALNOŚCI POCZTOWEJ POLSKO-AMERYKAŃSKIEJ

WASZYNGTON. — Począwszy od dnia wczorajszego poczta Stanów Zjednoczonych przywróciła normalną działalność pomiędzy Stanami Zjednoczonymi a Polską. W sobotę rozpoczęło już w USA przyjmowanie paczek do Polski.

Tadeusz Ostrowski

Po co jadą ludzie na zachód?

Polecono, mi wyjechać na zachód, na Śląsk, aby napisać cykl reportaży o tym, jak się tam żyje, pracuje i — szabruje.

W wagonie ścisł. Jadą ze mną repatrianci, ci, osadnicy, turyści, no i szabrownicy. To- cza się wesołe rozmowy, przeplatane nowin- kami, żartami, polityką i plotkami. Mówi się też — i to dużo — o Śląsku, o warun- kach pracy i płacy, przemyśle i rolnictwie. Między pasażerami znajdują się ludzie, któ- rzy jadą na Śląsk nie po raz pierwszy. By- li już tam kilkanaście razy, aby zobaczyć, zorientować się i wrócić przeważnie jednak z pełnymi walizkami, kuframi i tobołkami.

Dziwne interesy — jawne i skryte, bez- celne kombinacje handlowe, podciągnięte pod miano legalnie prowadzonych transak- cji — oto, co najbardziej zaprzata umy- sły niektórych ludzi, jadących na zachód. A są to przeważnie ludzie, legitymujący się ulgowymi biletami, delegacjami służbowy- mi lub zaświadczeniami stwierdzającymi, że są repatriantami.

Jedni z nich — jak twierdzą — jadą na posady, inni, celem objęcia gospodarstwa lub sklepu, reszta zaś — ot, tak sobie, aby zobaczyć, skrytykować i wrócić.

O wszystkim tu się mówi. O szczytnej misji, jaką ma na zachodzie do spełnienia każdy Polak, o budzeniu polskości, odbu- dowie zniszczonego przemysłu, gospo- darstw i t. p. Padają szczytne hasła, szum- ne frazesy, oklepane powiedzonka.

W Katowicach przesiadka. Nowy pociąg, nowi ludzie i nowe twarze. Wała się na głowę tobołki, ciężkie walizy i kosze. Przy- ciśnięty do ścian ledwie dyszę, kiedy nagle słyszę takie słowa:

— Ja już jadę na Śląsk 21 raz, wiem więc najlepiej, jak tam jest. Zresztą pan sam zobaczy na miejscu. Wszędzie głód, niedza i bieda... — mówi jakiś lekko podпиты opa- sły jegomość.

— Więc dlaczego pan tam jeszcze jedzie? — burza się młody, o energicznej twarzy mężczyzna.

— Dlaczego, po co? — A choćby po to, żeby zobaczyć jak tam szabrują. I ucieczo- ny z własnego dowcipu parska głośnym śmiechem.

Nie wszyscy jednak są tacy. Na Śląsk jadą również ludzie, których jedynym ma- rzeniem jest znaleźć pracę lub osiąść na roli. Jadą więc z nami chłopcy i robotnicy, rzemieślnicy i inteligencja, jadą repatrianci, ci ze wschodu. Ludzie ci są wyraźnie zgor- żeni tym, co słyszą. I burzą się i gor- szą... Nie ma się im czego dziwić, kiedy słyszy się te wszystkie brednie i plotki, jak- ie krążą tu, w wagonie z ust do ust na temat okropnych stosunków, panujących na zachodzie.

A pociąg wlece do życia ludzkie, wrzace gorączką łatwego wzbogacenia się lub ża- dza posiadania na własność kawałka zie- mi.

Jest wieczór. Jak okiem sięgnąć Śląsk, wszędzie Śląsk i kopalnie, huty, fabryki, grające w powodzi światła melodie pracy, pracy gorączkowej, pracy dla państwa. Nie chce mi się wprost uwierzyć, że jestem na tej ziemi, obiecanej nam jeszcze 20 lat te- mu przez naszego nauczyciela. Wtedy to — pamiętam — szliśmy szlakiem Piastów za jego palcem wolno posuwającym się na mapie. A dzisiaj, dzisiaj na tej ziemi koła polskiego pociągu wystukują rytm już wte- dy w naszych sercach zrodzony. I choć nau- czyciel już dawno umarł na gruźlicę, zdaje mi się wciąż, że słyszę jeszcze jego słowa: — To ziemia nasza, piastowska, zagrabio- na nam od dawna przez Niemca. Ale przy- dzie czas, a wtedy...

Patrzę na zegarek. Jest dwunasta. Za oknem czai się czarna noc, w dali zaś mi- gocą, jak gwiazdy, światła. Nie mogę spać, przysłuchuję się więc rozmowom współtowarzyszy. I o czym się tu nie mó- wi. O obowiązkach wobec ojczyzny i nadu- żyściach, cenach artykułów żywnościowych i świadczeniach rzeczowych, kwestii naro- dowościowej i stosunkach, panujących na- ziemiach zachodnich. Nikt się tu nie liczy ze słowami, nikt nie zainteresuje tym, że jadą tu przecież ludzie, których ciężkie wa- runki życiowe lub niedza rzuciła na zachód, aby tu znaleźć dla siebie żośne warunki egzystencji. Ludzie ci przecież jadą po to, aby ożywić handel, przemysł, osiąść na ro- li, zajmować warsztaty rzemieślnicze.

A spasiony jegomość nie zważając jakie wrażenie wywołują jego słowa, ciągnie da- lej: — Bo ja panie, jadę za świętą spra- wę...

— Czy czasami tej „świętej“ sprawie nie na imię szaber? — zapytuje nagle, nie mo- gąc dłużej pohamować wzbierającego we mnie gniewu.

— A co to was obywatelu, obchodź, co? Czy w wolnej, demokratycznej Polsce nie wolno mi robić, co mi się podoba, ha? A zresztą nie wiecie z kim macie do czynie- nia...

— I nie chcę wiedzieć, bo gdybym chciał wiedzieć kim pan jest i po co jedzie, mu- siałbym zawezwać milicjanta, żeby pana wylegitymował...

— I co.

— ...I kazać zobaczyć, co pan wiezie w tych walizkach.

Grubas zmieszał się i zamilkł.

We Wrocławiu znów przesiadka. Tym

razem jadę na dachu, obok zaś mnie siedzi chłop, a przy nim skulona żona. Oboje wio- zą z sobą skromny tobołek i pragnienie swego życia — chęć posiadania własnego kawałka ziemi. Maluje się to w ich oczach i słowach cicho szepczanych. Coś tam mu widocznie żona musiała powiedzieć, bo zer- wał się nagle, mówiąc do niej z wyrzutem: — Łantośka, ino mi wstydu nie rób. Wi- dzisz przecie, że óma ludu jademie z nami, a ty boisz się Niemców? Przecie to nasza ziemia, a Niemcy, Niemcy — zapierzyl się — pójdą wnet precz!

Patrzę na chłopca, na jego od tygodni nie goloną brodę, zmierzwiłone włosy na głowie i zniszczone, podarte ubranie i myślę: że ten nie zawiedzie, że jedzie on po to, żeby już stamtąd nie wrócić, żeby tam na za- wsze pozostać.

A pociąg wlece się.

— Jak tam będzie żyć? — mówi znów ko- bieta, zającą kartoflany placek.

— Żyło się jakoś, da Bóg, że i teraz wy- żyje.

— Macie rację gospodarzu — mówię, Silna wola zwycięża wszystkie przeszkody, a zre- szta tam, dokąd jedziecie jest ziemi pod- dostatkiem, nie brakuje więc i dla was.

Chłop uśmiechnął się, po czym spojrzaw- szy z boku na opasłego jegomościa, rozpra- wiającego żywo z jakimś młodzieńcem, po- wiedział: — Dlaczego takich ludzi, jak ten, nie zamyka się w więzieniach? Przecież to szkodnik...

— Słusznie mówicie. A czy już wiecie, że tych wszystkich, którzy nie pracują, sza- bruja i spekulują zamykać się będzie w oboczach stosując wobec nich przymus pra- cy?

— Nie wiedziałem o tym, myślę jednak że byłby już na to najwyższy czas.

Jestem wreszcie u celu. Wysiadam więc szczęśliwy, że nareszcie skończyła się ta długa jazda i że nie będę już musiał wysłu- chiwać tych beznamiętnych rozmów. Za mną wysiada kilka jeszcze osób i gruby jegomo- ść uginający się pod ciężarem waliz.

— A co pan niesie w tej „arce“ — słyszę

nagle głos milicjanta.

— Ja, ja... nie... — jaka się zaczepiony.

— Proszę otworzyć.

I oto z jednej i drugiej walizy wysypuje się tytoń, papierosy, polcie słoniny i bu- telki z samogonem.

— To wszystko?

— Wszystko.

— A dokąd to pan wiezie, co?

— Ja... do żony, dzieci, ojca. Jest tam

dziesięć osób, pracują... Bo jeśli pan nie

wierzy, to...

— Ależ wierzę, wierzę, tylko czy i „bim- ber“ też pan wiezie dla nich?

— Taak. Oni piją, wszyscy piją i jedzą

i palą...

— Czy 20 litrów nie będzie dla nich za

mało? — mówi z ironią milicjant.

— Może i za mało, ale nie stać mnie na

więcej. Wziąłem więc na wszelki wypadek,

bo to i tyfus, cholera...

Jak się skończyła ta „miła“ rozmowa —

tego nie wiem, gdyż właśnie w tej chwili

doszedł do mnie współtowarzysz mej po-

droży, chłop, który wskazując palcem na

opasłego jegomościa, prowadzonego przez

milicjanta, powiedział z uśmiechem:

— Tego na pewno zamkna. Nie będzie

już teraz gorszy niż ja! — powiedział papla-

niąc i zniechęcał do wyjazdu na zachód. Z

takich — pogroził pięścią — darłbym żyw-

cem skórę...

— I ja, przyjacielu, i ja... — zgodziłem

się, żegnając się z nim serdecznie.

Na Śląsku nie bawiłem długo.

W czasie mego kilkudniowego pobytu na

tych ziemiach przekonałem się jednak, że

to, co słyszałem od ludzi w wagonie, było

wierutnym kłamstwem. Bo, że Śląsk pra-

cuje, buduje i tworzy, że uprawia i sieje,

o tym mogłem się najlepiej przekonać pa-

trząc na chłopca w polu, robotnika w kopal-

ni, rzemieślnika przy warsztacie i urzędni-

ka przy biurku. Ci ludzie nie myślą o so-

bie, o bogactwach, milionowych transak-

cjach i szabrze, oni przyjechali tu po to,

aby utrzymać polskość na tej ziemi i po-

skości tej bronić.

Posiedzenie K. R. N. w sprawie wyższych uczelni

WARSZAWA (Polpress). — W sobotę 29 września r. b. odbyło się pod przewo- dnictwem Prezydenta ob. Bierut specjalne posiedzenie Prezydium KRN, poświęcone sprawom wyższych uczelni w Polsce.

W toku ożywionej dyskusji stwierdzono, że szkolnictwo wyższe poniosło wielkie straty w siłach wykładowych, sięgające 50% stanu przedwojennego. Gmachy uczel- ni z małymi wyjątkami zostały przeważnie zniszczone i pozbawione urządzeń labora- toryjno-technicznych.

Napiły młodzieży na uczelni jest bar- dzo duży, wyrażający się w liczbie około 90.000 zgłoszeń. Ze względu na brak miejsc konieczne jest wprowadzenie selekcyjnego egzaminu wstępnego. Ponieważ jednak mło- dzież nie mogąc się w tym pierwszym okre- sie dostać na studia nie może pozostać bez opieki, wobec tego wysunięto projekt płat- nego zatrudnienia jej na warunkach stu- diów praktycznych w odpowiednich, we-

dług zamiłowań dziedzinach pracy, np. w szpitalnictwie, przemyśle, urzędach pań- stwowych i t. p. i jednocześnie pomóc tej młodzieży w studiach teoretycznych.

Ministerstwo Oświaty winno opracować plan i program nowego typu studiów dla młodzieży pozostającej czasowo poza uczel- nią normalną, by okres ten był przystoso- wany do dalszych studiów teoretycz- nych.

Zostaną stworzone jak najbardziej sprzy- jające warunki dostania się na wyższe uczelnie dla młodzieży chłopskiej, robotni- czej i inteligentnej. Na niektórych wyż- szych uczelniach ilość młodzieży chłopskiej wynosi już około 25%, a ilość młodzieży robotniczej dosięga tej cyfry.

Niezamozna młodzież akademicka otrzy- ma od rządu pomoc materialną dla spoko- jnego odbywania studiów. Pełne stypendia zapewnią bezpłatne pomieszczenie, ży- wienie w stołówce i dodatek pieniężny.

Austria po odzyskaniu niepodległości

WIEDEN (Polpress). — Nie ulega wą- pliwości, że Austriacy byli zaskoczeni od- nością, jaką im ofiarowano po zajęciu ich kraju przez armie sprzymierzone. Austria- cy solidaryzowali się przecież z Niemcami, razem z nimi radowali się z triumfów Hit- lera. W ostatnim okresie wojny, zlwzła- cza w okresie silnych bombardowań Au- strii, poczęto się w Austrii odżegnywać od Hitlera, lecz nie bardzo wierzone w wol- ność, mimo zapewnień Aliantów. Austriacy czuli swą winę, wiedzieli, że nie zapomni- ać im entuzjazmu, z jakim witano Hitlera w Wiedniu w roku 1938. Oczywiście były wśród Austriaków dążenia wolnościowe, pracowały organizacje podziemne i emi- gracyjne, lecz Austriacy w przeciwieństwie np. do nas nie należą do ludzi przebijają- cych głowa mur i nawet w ostatnim okre- sie, gdy hitleryzm, otoczony ze wszystkich stron żelaznym pierścieniem armij sprzy- mierzonych, chwiał się i łamał, gdy panika opanowała faszystowski Wiedeń, nie po- trafili i nie chcieli chwycić za broń, by przyczynić się przynajmniej w skromnej mierze do zdobycia obiecanej im wolności. Byli wprawdzie i partyzanci i dezertery; byli nawet punkty oporu na tyłach SS, lecz nie było żadnej akcji na wielką skalę.

Nie tedy dziwnie, że Austriacy czują się zażenowani, rozpamiętując swe winy. Dlatego radość ich z powodu odzyskanej wolności jest niepełna i lekliwa. Dlatego brak u nich tego wielkiego zrywu do no- wego życia, jaki cechuje dziś Naród Pol- ski i inne narody Europy. Całkowite zro- zumienie tych spraw cechuje przemówienie ministra spraw wewnętrznych Austrii — Rennera, wygłoszone na zebraniu repre- zentantów związków zawodowych w Wie- dniu: „My wiemy, że zagranicę cechuje słuszny brak zaufania wobec Austrii, po-

nieważ brała ona udział w wojnie Hitlera“. Prasa austriacka jest doskonałym od- zwierciedleniem nastroju, jaki tu panuje, omawia się w niej kwestie blache i nieistot- ne. Prasa ma charakter prowincjonalny.

Sytuacja Austrii przez szereg miesięcy nie była wyjaśniona i dziś jeszcze wiele problemów nie znalazło rozwiązania.

W deklaracji poczdamskiej obiecano roz- szerzyć władzę rządu austriackiego na te- rytoria zachodnie. Prasa austriacka ko- mentowała ów paragraf, jako uznanie rza- du Rennera de facto. Ogłoszone niedawno przez Aliantów zasady i cele polityki oku- pacji Austrii, wyjaśniły szereg podstawo- wych spraw, na okres najbliższej przyszo- łości. Cele okupacji Austrii zostały w niej sformułowane inaczej, aniżeli cele okupacji Niemiec. Okupacja ma pomóc narodowi austriackiemu w odbudowie nowożytne- go państwa, stwarzając podstawy przy- szłej organizacji politycznej i gospodarczej. Pierwsze kroki w tym kierunku to uregu- lowanie kwestii okupacji przez Aliantów, przyrzeczona pomoc UNRRA, umowa han- dlowa z Czechosłowacją w sprawie przy- wozu węgla.

Austria ma do rozwiązania szereg zagad- nień. Walka z hitlerowcami austriackimi nie jest jeszcze prowadzona z należytą ener- gia. Sabotaż faszystów trwa, a ostatnio częste są wypadki powrotu hitlerowców tzw. nielegalnych, tj. tych, którzy pracowali na rzecz Hitlera jeszcze przed anszlusem, do swych mieszkai. Nie rozwiązany jest jeszcze problem upaństwowienia wielkich zakładów przemysłowych, których więk- szość należała do Niemców. Problemów tych jest więcej. Ale opinia austriacka, omawiając te sprawy, zdaje sobie sprawę z tego, że w nowej Europie Austria nie będzie odgrywała większej roli.

WIEC PARTIJ LEWICOWYCH W RZYMIE

RZYM (Antena wł.) — W dniu 14 paź- dziernika odbędzie się w Rzymie wiec de- monstracyjny partii socjalistycznej i ko- munistycznej. Obie partie będą się doma- gać przyspieszenia terminu wyborów i opa- nowania kryzysu ekonomicznego.

PRZED WYBORAMI W JUGOSŁAWII

BELGRAD (Polpress). — Przygotowania do wyborów w Jugosławii są w pełnym to- ku. Ordynacja wyborcza zapewnia prawo głosu wszystkim obywatelom powyżej lat 18-tu. Liczba osób uprawnionych do gło- sowania wynosi ponad 7 milionów, t. j. o 4 miliony więcej, niż przed wojną.

SYTUACJA W ARGENTYNIE

BUENOS AIRES (Antena wł.) — We- dług niesprawdzonych wiadomości dowód- two armii i marynarki argentyńskiej mia- ło przedłożyć prezydentowi Farellovi wczoraj wieczorem ultimatum z żądaniem na- tychmiastowej dymisji rządu.

Według innych niesprawdzonych wiado- mości wszyscy cywilni członkowie gabi- netu mieli zgłosić swoją dymisję.

TAJFUN SZALAŁ NAD WYSPĄ OKINAWĄ

WASZYNGTON (Antena wł.) — Z OKI- nawy nadeszły wiadomości o szalejącym tam tajfunie o niespotykanej dotychczas sile. Lotnisko na Okinawie zostało kom- pletnie zniszczone. Szalejąca wichura po- wywrała hangary lotnicze i zniszczyła dużą ilość samolotów. 12 okrętów zostało zatopionych. Wyspa wygląda jak po trze- sieniu ziemi. Zginęło wiele osób, a straty wyrządzone przez tajfun są oszacowane na przeszło 10 milionów dolarów.

Zatrute strzały

Wódka staniała!

Monopol Spirytusowy rozsądnie przy- stąpił do walki z pokątną wytwórczością alkoholu. Po postu — obniżył cenę wódki! Teraz w sklepach monopolowych można dostać ile kto chce wódki po cenie niż- szej, niż cena tak zwanego bimbru.

Radość ogarnęła czcicieli „szklanego bo- ga“.

Onegdaj obchodziłem małą uroczystość: piętnastolecia małżeństwa. Zaprosiłem kilku znajomych.

— Mała herbatka — wyjaśniałem. Znajomi kiwali głowami ze zrozumie- niem. Wiedzieli, że nie wypada w dzisiej- szych czasach przyjść z gołymi rękami. To też przygotowałem tylko trochę wód- ki (bo tania), a zakąski — wiedziałem — przyniosą...

Jakoś punktualnie o szóstej zadzwie- czał dzwonek. Otwieram. Wchodzi Edzio. W reku teczka.

— Sto lat! — powiada — Wypadałoby kwiaty przynieść, ale — powiada — kwia- ty, rzecz niejadalna! Przyniosłem coś praktyczniejszego...

I wyciąga litra gorzalki.

— Dobry pomysł, co? — mówi.

Dobry. Chwalimy. Chwałę ja, chwałę żona. Za dziesięć minut — znów dzwonek. Wchodzi Wacio.

— Serwus! — wola — Życie z sobą 50 lat — na razie. Po tym pożyczę wam wię- cej!... Kwiatów nie mam, ale mam coś praktyczniejszego...

I wyciąga z palta litr wódki. Rozpro- mieniony patrzy na nas. Skrzywił się, się zlekka, ale nie. Dziękujemy. Po pię- ciu minutach wchodzi Henio. Niesie pake. Myślimy: no, wreszcie zakąska!

— Sluchaj — powiada Henio jowialnie (straszny żartowniś!) — gdybyś, stary, piętnaście lat temu zamordował tę oto kobietę, to już dzisiaj byłbyś wolny, ja- ko, że niby w afekcie... A żeś się ożenił — to jeszcze będziesz się lata męczyć!... No, ale mimo to: sto lat, stary! I pani dobro- dziejce, z serca życze... A oto mały poda- reczek: praktyczny!

I wydobywa z paki litra w ćwiartkach. Pobledliśmy, ale jeszcze nic nie mówimy. Po Heniu przyszedł Antio.

— Zgadnijcie, co przyniosłem? — po- wiada.

— Litra! — odpowiadamy z rezygna- cją.

— Skąd?... Dwa litry!! — wola z zado- woleniem. Chciałem go uyrznąć obraz- kiem, przedstawiającym krajobraz gór- ski, ale się powstrzymałem, bo akurat ktoś zadzwonił. Była to ciocia Teofila. Kochana, gospodarna ciocia! Ta na pew- no przyniosła sporo zakasek! Rzućcie mi się do całowania jej pracowitych rącek.

— Patrz, Bośuś, co przyniosłam! — za- wolała ciocia Teofila — Ja zawsze jestem praktyczna! Zakąsek na pewno macie pod dostatkiem, więc przyniosłam wam wódeczki... Cały litr spirytusu! Będziecie mieli przeszło dwa litry!

Ja zemlałem. A goście rzucili się na nią i złinczowali ją. Teraz leży u nas i moja żona robi jej okłady ze spirytusu. Z jej własnego spirytusu! To są skutki potaniania wódki!!!

B. Brzeziński.

KRONIKA

Do b. Partyzantów Ziemi Kieleckiej

Związek b. Partyzantów Ziemi Kieleckiej — Zarząd Powiatowy w Częstochowie zawiadamia, że rejestracja b. uczestników konspiracji trwać będzie tylko do dnia 31 października 1945 r. Zgłaszać się w lokalu przy ul. Śląskiej Nr. 4, w podwórzku, w godz. od 10-ej do 16-ej.

Godzina policyjna w dni świąteczne i przedświąteczne

Jak nas informują, w soboty i niedziele oraz we wszelkie dni świąteczne i przedświąteczne obowiązuje godzina policyjna od godziny 1-szej w nocy.

Plany godzin i materiały programowe na rok szkolny 1945/46

Nakładem Państwowych Zakładów Wydawnictw Szkolnych ukazało się wydawnictwo p. t. „Plany godzin i materiały programowe na rok szkolny 1945/46 dla szkół powszechnych i I klasy gimnazjów ogólnokształcących”.

Materiały te wydane zostały w myśl zarządzenia Ministra Oświaty z dnia 18 sierpnia 1945 r. i mają charakter przejściowy.

Zasadniczy plan godzin na rok szkolny 1945/46 przewiduje dla szkół powszechnych: w klasie I ogółem 21 godzin, w tym dwie godziny religii, 8 godzin języka polskiego, 4 matematyki, 2 rysunków; w klasie II ogółem 23 godziny — religia 2, jez. polski 8, matematyka 5; w klasie III — religia 2, jez. polski 8 (6), matematyka 5; w klasie IV — religia 2, jez. polski 8 (6), matematyka 5; w klasie V — religia 2, jez. polski 6, matematyka 5; w klasie VI — religia 2, jez. polski 5, matematyka 5; w klasie VII — religia 2, jez. polski 5, matematyka 4; w klasie I gimn. — religia 2, jez. polski 6, matematyka 4.

Sąd Specjalny zbiera informacje o Szabelskim

Wszystkie osoby, mające konkretne informacje o zbrodniczej działalności agenta częstochowskiej „Gestapo” Hermana Szabelskiego, proszone są o osobiste zgłoszenia się w godzinach od 9 do 12 w sekretariacie Prokuratury Specjalnego Sądu Karnego w Częstochowie (gmach Starostwa Powiatowego, ul. Sobieskiego 7, II piętro, pokój Nr. 206).

Z Akcji Świadczeń Rzeczowych

Z miejscowej Jednostki Wojskowej

Dowództwo miejscowej Jednostki Wojskowej wydzieliło bezpłatnie 96 koni na roboty jesienne w polu i akcje świadczeń rzeczowych.

Rywalizacja województw i powiatów w akcji dostaw świadczeń rzeczowych

Suma dostaw zbożowych w ramach obowiązujących świadczeń osiągnęła na dzień 1 października 100 tysięcy ton. Pierwsze miejsce zajmuje woj. śląsko-dąbrowskie, które wykonało około 30% planu całorocznego, następnym jest województwo krakowskie, trzecie miejsce zajmuje województwo łódzkie, czwarte rzeszowskie. — Szereg powiatów poważnie przekroczył normę sierpniową i wrześniową, wynoszącą 25% planu rocznego.

Przoduje między nimi powiat Kraków-miasto. Gromady włączone do tego powiatu składają się z gospodarzy przeważnie średnio i małorolnych. Oddanie 70% planu całorocznego chlubnie świadczy o rolniku podkrakowskim.

Na drugim miejscu znajduje się powiat rybnicki woj. śląsko-dąbrowskiego, który oddał 49%. Następne z kolei trzecie miejsce zajmuje powiat jarosławski (woj. rzeszowski). Oddano tam 36%.

Czwarte i piąte miejsce dzieli między siebie pow. pszczyński na Śląsku i pow. bocheński w woj. krakowskim. Wypełniły one 35% planu rocznego. Dalsze miejsca zajmują pow. krakowski 32% oraz powiaty tarnowski i tarnobski 30%.

Jak oddawać świadczenia rzeczowe, aby otrzymać premie

Według dotychczasowego planu premiowania akcji świadczeń rzeczowych, po dostarczeniu 60% wszystkich dostaw, przewidziane było wydawanie kartek A. na które rolnicy będą mogli otrzymać: 60l. zapalki, wyroby tekstylne i żelazne. Ostatnio wyszło zarządzenie, że karty A będą wydane tym rolnikom, którzy do 15 października b. r. wykonają 40% planu rocznego. Po wykonaniu przez rolników 100% świadczeń w określonym terminie, t. zn. do 1 lutego 1946 r. przewidziane są następujące premie: artykuły gospodarstwa domowego, wyroby tekstylne, skóra, żelazo i wyroby żelazne, tytoń, wódka, sól, zapalki, mydło, nafta, cukier i cukierki.

Liceum techniki dentystycznej

W Łodzi powstaje Liceum Techniki Dentystycznej, mające na celu przeszkolenie techników dentystycznych, danie im możliwości zdobycia matury i umożliwienie w ten sposób wstąpienia do Akademii Stomatologicznej.

Do Liceum przyjmowani będą kandydaci do lat 23.

Dla starszych wiekiem techników dentystycznych będą przy Liceum zorganizowane kursy dokształcające, po których ukończeniu będą oni mogli również ubiegać się o przyjęcie do Akademii.

Nowe znaczki pocztowe obrazujące zniszczenie Warszawy

Ministerstwo Poczty i Telegrafów przystąpiło do wydania serii znaczków pocztowych.

Z akademii ku uczczeniu drugiej rocznicy bitwy pod Lenino

W dniu 12 b. m. odbyła się uroczysta Akademia ku uczczeniu drugiej rocznicy bitwy pod Lenino. Akademię otworzył pułkownik Ostapienko. Przy stole prezydenckim zasiadli przedstawiciele Wojska Polskiego, władz cywilnych i przedstawiciele społeczeństwa częstochowskiego. Na cześć poległych Polaków w walce z Niemcami na wszystkich frontach, jak również zamęczonych w niemieckich obozach śmierci bohaterów i wszystkich poległych w kraju, zarządził por. Rudnicki 1-minutowe milczenie. W swym pięknym i wznieśliwym przemówieniu por. Rudnicki streścił historię 1-szej Polskiej Dywizji im. Tadeusza Kościuszki. Dywizja ta okryła się chwałą i bohaterstwem w walce z barbarzyńskim germanstwem, stając się u boku bratniej Czerwonej Armii zwycięskie i sławne boje. — Pierwszą walką na zwycięskim szlaku była właśnie bitwa pod Lenino. Droga 1-szej Dywizji, to droga pełna poświęcenia, krwi ofiarnej i znoju, chwalebna i droga sercu Polaka, to droga ku oswobodzeniu ukołchanej Ojczyzny. Od Lenino przez Smoleńsk, Mińsk, Warszawę do serca germanstwa, do Berlina, kroczyła 1-sza Dywizja, by zafundować sztandar biało-czerwony. Okrzyki sława, nad Odrą, Łabą i Nisą. Podniosło to przemówienie zakończył por. Rudnicki okrzykiem na cześć wielkiej, suwerennej i niepodległej Polski.

Drugim mówcą był wiceprezydent miasta Kanalski, witając serdecznie w imieniu społeczeństwa i Zarządu Miejskiego boha-

terów, obrazujących zniszczenie Warszawy. Na całość składa się 6 znaczków, wartości: 1,50 zł, 3.— zł, 3,50 zł, 5.— zł, 8.— zł i 10.— zł. Każdy ze znaczków posiada dwa rysunki, przedstawiające odpowiednio stan fragmentów miasta z roku 1939 oraz stan w roku 1945 — po zniszczeniu przez okupanta.

Powodu trudności technicznych cały nakład tych znaczków będzie wykonany bez perforacji (t. zw. znaczki cięte).

Dyżury aptek

W tygodniu od 15 do 21 października r. b. dyżurują apteki:

P. Kozerskiego — II Aleja 26;
J. Pogorzelskiego — Narutowicza 44;
K. Lembkego — Raków, Limanowskiego.

Ofiary

W myśl odezwy Komitetu Pomocy Dzieciom — Komitet Domowy od mieszkańców domu przy ul. Waszyngtońskiej Nr. 26 zebrał 175.— zł. Pieniądze są do odebrania w administracji „Głosu Narodu”.

Tydzień Miłosierdzia

Związek katolickich organizacji miłosierdzia „Caritas”, za zezwoleniem Wojewódzkiego Wydziału Społeczno-Politycznego, w dniach od 14 do 21 października r. b. urządza „Tydzień Miłosierdzia”. W tygodniu tym katolickie organizacje charytatywne podejmują starania, żeby zdobyć środki w pieniądzu i naturze, zwłaszcza odzież, bieliznę i obuwie na pomoc dla najbardziej potrzebujących. W tym też celu w niedzielę, dnia 21 b. m., przeprowadzona zostanie zbiórka publiczna.

— o —

Z akcji kolonii i półkolonii letnich

W związku ze sprawozdaniem z akcji kolonii i półkolonii letnich w powiecie częstochowskim, zamieszczonym dnia 11.X.45, w numerze 199 „Głosu Narodu”, Powiatowy Komitet Opieki Społecznej uzupełnia powyższe sprawozdanie:

a) WYDATKI:

1. półkolonia w Blachowni	zł.	52.359.25
2. „ w Blesznie	„	42.690.45
3. „ w Kamienicy Polskiej	„	52.954.50
4. „ w Kłobucku	„	86.418.00
5. „ w Krzepicach	„	35.116.25
6. kolonia i półkolonia w Olsztynie	„	86.544.95
7. półkolonia w Ocinach	„	19.721.65
8. „ we Wrzeszowie	„	70.237.75
Razem:	zł.	458.992.90

b) DOCHODY:

1. Zbiórki publiczne — gotówką	zł.	67.751.—
2. Dobrowolne ofiary — w naturze	„	20.850.—
2. Dobrowolne ofiary — gotówką	„	82.800.—
2. Dobrowolne ofiary — w naturze	„	50.178.—
3. Subwencje gotówką:		
a) Urząd Wojewódzki	„	90.000.—
b) Starostwo Powiatowe z Urzęd. Woj.	„	100.000.—
z reskr. Nr. Op. O. S. — 3/37/45	„	10.200.—
c) Starostwo Powiatowe z własn.	„	40.000.—
d) Inspektorat Szkolny w Częstoch.	„	28.710.—
4. Opłaty za korzystanie z kolonii i półkolonii	„	6.490.—
5. Ze sprzedaży produktów	„	7.504.96
6. Z ogólnych funduszy PKOS-u	„	7.504.96
Razem:	zł.	458.992.90

Okres półkolonijny trwał od 17.VII. do 4.IX.1945 r. i objął 1113 dzieci (35045 osobodni). Przyrost przeciętny dziecka 1,64 kg, a w poszczególnych wypadkach dochodził do 8 kg.

Ogólnie zużyto na półkoloniach:

jał	2300	ształk
mleka	3298	litr
jarzyn	8827.76	kg.
mięsa	1124.70	„
tłuszczu	530.70	„
sukru	1461.—	„
mak	12400.—	kg.
fasoli i grochu	766.—	„
kaszy	1008.—	„
owoców	1271.—	„

Dzieci otrzymywały posiłki 3 razy dziennie.

Ogólnie wydano:	śniadań	28.845
	obiadów	35.845
	kolacji	31.665

Kierownik P. K. O. S.

Z życia kulturalnego

„Nie zginęła”

w dużej sali Teatrów Miejskich

Dziś, w poniedziałek 15 b. m., o godz. 18.30 w dużej sali Teatrów Miejskich „Nie zginęła” — reportaż wojenny w 3-ach aktach Kazimierza Wroczyńskiego. — Reżyseria Artura Kwiatkowskiego. Dekoracje Władysława Wagnera. Świetna obsada tworzą: Korwin, Marso, Orszańska, Tańska, Dobrowolski, Kwiatkowski, Mieczysław, Orliński, Salaburski, Łowicki, Tkaczyk, Cirin, Stanisławski i Płoński.

„Moralność pani Dulskiej”

w sali Kameralnej

Dziś, w poniedziałek 15 b. m. o godz. 18.30 w sali Kameralnej Teatrów Miejskich — „Moralność pani Dulskiej”, tragifarsa w 3-ach aktach Gabrieli Zapolskiej, z Dunajewską, Łęcką, Łukowską, Molwicz, Pobóg-Nowicką, Salaburską, Zarembiną oraz Zawistowskim i Glińskim w rolach głównych. Reżyseruje gościnnie Roman Zawistowski, artysta i reżyser teatrów krakowskich. — Nowe dekoracje Władysława Wagnera.

Bilety do nabycia w kasie Teatru od godz. 10-ej do 12-ej i od 14-ej do rozpoczęcia przedstawień. Telefon kasy 21-61.

Uwaga: Przedstawienia rozpoczynają się punktualnie.

Dokończenie sprawozdania z obrad plenum Miejskiej Rady Narodowej

Należy spodziewać się, że energiczne zarządzenia władz wojskowych, bezpieczeństwa, milicji, administracji i samorządu naprawią stan bezpieczeństwa w mieście o tyle, że już za miesiąc nie będzie potrzeby ograniczania ruchu nocnego i godzina policyjna zostanie zniesiona. Zyczenia zebranych odnośnie np. rozbiórki domów wymagają wkładu pieniężnego — sama konserwacja asfaltów pochłania setki tysięcy zł. — a nad wyraz skromne

Fihanse

nasze miasta na to nie pozwalają. Podnieść sumę dochodów trudno, wprowadzenie każdego nowego podatku spotyka się z ostrą krytyką. Np. uchwałą Prezydium M. R. N. (zatwierdzoną na plenum) wyznaczony 10 proc. podatek od konsumpcji w zakładach gastronomicznych! A podatek ten przyniesie miastu około 500.000.— zł. miesięcznie. Miasto ma widoki w najbliższych dniach na sumę półtora miliona zł. jaką ma wypłacić tytułem odszkodowania Elektrownia. Ponadto przewidziane jest zaciągnięcie przez miasto 3-milionowej pożyczki. Projekt budżetu zaakceptowany przez Województwo jest udostępniony do przejrzania. Narazie poprawa naszej sytuacji finansowej ogranicza się do redukcji minusów — w miejsce przewidzianej sumy 30 milionów zł. deficyt miejski wyniesie 15 milionów zł. Państwo zdaje sobie sprawę i uznaje deficyt samorządu, który jeśli chodzi o Częstochowę jest najmniejszy w Polsce.

Teatr

W wyniku długiej i wyczerpującej dyskusji różniące się racje stron zostały częściowo uzgodnione. Obecny na posiedzeniu M. R. N. prezes Zarządu Gł. ZASP-u ob. Damiński fachowymi i rzeczowymi uwagami, opartymi o autorytet Ministerstwa Kultury i Sztuki, naświetlił kwestię postępowania teatru oraz kwestię fachowości jego kierownictwa. O poziomie teatru decydują najwyższe czynniki kompetentne, państwowe i zawodowe. Instrukcje tych czynników obowiązują w pierwszej linii dyrektora teatru. Któremu musi być człowiek bezwzględnie fachowy. Wg. uchwały zjazdu ZASP-u zgodnej z wytycznymi Min. Kultury i Sztuki, 50 proc. dochodu teatru ma iść na podniesienie poziomu, a więc doszkalać aktorów, kompletowanie biblioteki, kostiumy, dekoracje, rekwizyty.

Udział czynnika kontroli ze strony miasta jest w teatrze konieczny. Czynnikiem ten jednak musi być w idealnym i w potrzebny teatr, a nie może mieć się tylko do liczby bezpołączonych biletów. Zabrani przeciwstawili tym słowom stanowisko robotnika, który nie chce od teatru darowizny w postaci bezpłatnych biletów — robotnik wymaga, aby teatr mógł stanowić stałą pozycję w jego budżecie. Ceny biletów muszą być obniżone.

„Nie ulega żadnej wątpliwości, że teatr jest miejski i miejskim pozostanie. „Żaden grosz nie śmie wyjść poza teatr”. Reasumując wypowiedziane na sali słowa i projekty wniosków M. R. N. na wniosek ob. Jurka zobowiązała dyrekcję teatru do urządzania tanich przedstawień (cena biletów od 5-ciu do 15-tu zł.) przynajmniej raz na dwa tygodnie, oraz jednogłośnie powołała do Komisji Kulturalno-Oświatowej do spraw teatru ob. ob. Grzywnowicza, Jurka i Wojsławia. Komisja powyższą opracuje i przedstawi Miejskiej Radzie Narodowej wniosek o umiastowienie teatru.

*

W rozdziale „A prowizacja” w zdaniu „Przy ściąganiu całosci...” (kontyngentów, zbożowych) wkładł się błąd. Zamiast 180.000 ton powinno być 1.800.000 ton.

Do oficerów i żołnierzy b. A.K.

W związku z moim wyjściem z konspiracji i przystąpieniem do pracy oraz w związku z licznymi pytaniami w sprawie ujawniania się członków byłej A. K. i rejestracji, wyjaśniam:

1. Rejestrować winni się wszyscy członkowie b. A. K. bez względu na to, kiedy przerwali pracę konspiracyjną, bez względu na to czy byli ujawnieni przy rejestracji w R. K. U., czy w czasie aresztowania.

Jest to ostateczna forma regulowania swego stosunku do wszystkich przejawów życia państwowego.

2. Rejestrujący dostaje zaświadczenie, w którym uznaje się stopnie i odznaczenia, nabyte w walce z okupantem niemieckim.

Oficerowie b. A. K. dostają z właściwej R. K. U. rozkaz wyjazdu do Warszawy (Al. Szuca 14) na komisję weryfikacyjną.

W sprawie aresztowanych i więzionych jeszcze członków b. A. K. podaje:

1. Rodziny członków b. A. K., aresztowanych, którzy są więzieni na terenie Iraju i skazani na dłużej niż 5 lat, winni składać podanie do Prezidenta Krajowej Rady Narodowej na moje ręce.

2. Rodziny członków b. A. K., aresztowanych przez władze sowieckie i deportowanych do Rosji, winni składać podanie do

Komisji Likwidacyjnej dla spraw A. K. Wyjaśniam, że deportowani w głąb Rosji członkowie b. A. K., według wiadomości o czynnikach oficjalnych, mają wrócić do kraju przed 15. 11. 1945 r.

Termin rejestracji (15. 10. 1945 r.) nie będzie przedłużony.

O ile w danej miejscowości nie pracuje Komisja Likwidacyjna członkowie b. A. K. ujawniają się w najbliższej Komisji Likwidacyjnej.

Apeluję do dawniej podkomendnych mi oficerów i żołnierzy, do wszystkich członków b. A. K. bez względu na ich dawną przynależność i funkcję, by dla dobra Narodu i we własnym interesie wypełnili obowiązki ujawnienia się.

Kraj nasz wyniszczony potrzebuje ludzi do pracy, potrzebuje silnego aktywu — w tej pracy nie może braknąć i nas, którzyśmy wytrwale walczyli z Niemcami.

Do pracy tej przystąpimy z takim zapałem, z jakim biliśmy hitlerowskiego okupanta.

Kielce, dnia 8. 10. 1945 r.

Barabasz, Ept.

b. Dowódca Oddz. Partyzanckiego „Wybranieckich”.

